

248.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 6 marca 1928 r.

o spłaceniu zobowiązań Skarbu Państwa, wynikłych z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918 — 1920, opłaconych złotem lub walutami pełnowartościowymi.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustęp 1 art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629), zmieniony artykułem 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie uzupełnienia postanowień o przerachowaniu i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918 — 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560), otrzymuje brzmienie następujące:

„Asygnaty i obligacje, wyszczególnione w § 1, 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274), opłacone przy ich nabyciu złotem lub walutami pełnowartościowymi za pośrednictwem b. Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub innej instytucji państwowej polskiej, a również instytucyj, które dokonywały sprzedaży wzmiankowanych tytułów lub przyjmowały zapisy na nie w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa, będą na żądanie ich pierwotnych nabywców przerachowane według równi monetarnej wpłaconego złota lub według kursu waluty pełnowartościowej na giełdzie nowojorskiej w dniu wpłaty na wyżej podane pożyczki przy uwzględnieniu relacji złotego do dolara Stanów Zjednoczonych Ameryki. Obliczona w ten sposób kwota będzie wypłacona w złotych wraz z odsetkami w stosunku 5 od sta rocznie za czas od dnia 1 stycznia 1925 r. do pierwszego dnia miesiąca, w którym nastąpi wypłata.”

Art. 2. W ustępie końcowym art. 3 wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. skreśla się zdanie: „w obligacjach serji II 5% pożyczki konwersyjnej, opiewającej na złote w złocie”.

Art. 3. W ustępie końcowym art. 10 wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. skreśla się zdanie: „względnie w obligacjach serji II 5% pożyczki konwersyjnej, opiewającej na złote w złocie.”

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
*J. Piłsudski*Minister: *K. Bartel*Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Sładkowski*Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*Minister Skarbu: *G. Czechowicz*Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
*Dr. Dobrucki*Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*Minister Komunikacji: *Romocki*Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

249.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 6 marca 1928 r.

o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia normują wywóz zagranicę jaj kurzych w skorupach.

Nie mają one zastosowania do:

- a) przewozu jaj przez obszar celny Rzeczypospolitej Polskiej;
- b) wywozu jaj, przeznaczonych do własnego użytku osób wyjeżdżających zagranicę oraz wysyłanych pocztą, koleją, drogą morską i innymi środkami komunikacyjnymi w ilości nie ponad 50 sztuk;
- c) wywozu jaj w ruchu granicznym w zakresie, wskazanym przez obowiązujące w tej mierze przepisy;
- d) wywozu jaj przez producentów rolnych oraz ich organizacje na podstawie każdorazowego zezwolenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa.

Art. 2. Jaj zepsutych i zewnętrznie uszkodzonych nie wolno wywozić zagranicę.

Art. 3. Szczegółowe przepisy co do badania, sortowania, przechowywania, opakowywania i transportowania jaj, przeznaczonych na wywóz zagranicę, ustala rozporządzenia wykonawcze. Rozporządzenia powyższe mogą ponadto ustalić punkty graniczne dla wywozu jaj oraz wprowadzić obowiązek zaopatrywania przeznaczonych na wywóz jaj w specjalne znaki.

Art. 4. Wywozem jaj zagranicę mogą się trudnić tylko przedsiębiorstwa, wpisane do specjalnych wojewódzkich rejestrów przedsiębiorstw eksportowych.